

תת"ע (חדרה) 5351-02-24 - נאדר ג' בארין נ' מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

תת"ע (חדרה) 5351-02-24 - נאדר ג' בארין נ' מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
תת"ע (חדרה) 5351-02-24
נאדר ג' בארין

נגד

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה
[22.09.2024]

כבוד השופטת עידית פלד
החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.2.24. עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה; ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על סמך החומר הקיים ללא תגובה (עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 נתן איזוגיאייב נ' מדינת ישראל (נבו) 15.12.2022) פסקה 17; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 21739-06-24 רבאייב נ' מדינת ישראל, 16.6.24).

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט יפוי כח מיום 26.5.24, כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כחודשיים וחצי לאחר מכן ביום 12.8.24, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו) 12.05.2022).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדין במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדו"ח, כפי העולה מהאישור אשר הוגש וסומן ת/1. אישור קבלת הדו"ח כולל פרטים מפורטים, כולל מספר הדו"ח, פרטי המבקש, תאור העבירה, מועד התייצבות למשפט, וכן אישור קבלת הדו"ח וחתימת המבקש על גבי האישור. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון למשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - בענייננו, המבקש מודה בביצוע העבירה, אך מבקש לבטל את גזר הדין על מנת לצרף עוד תיק דומה ולטעון לעונש בכל התיקים.

העונש שהושת על המבקש (2 חודשי פסילה בפועל, הפעלת פסילה מותנית וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת הרישיון (מעל 3 שנים) ובעברו התעבורתי (60 הרשעות קודמות, 8 מתוכן בתקופת הפקיעה, לרבות דומות, אחרונה דומה כוללת תנאי להפעלה); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. גם הטענה כי המבקש מעונין לצרף תיק נוסף (שלא פורט), אין בה כדי להקים חשש לעיוות דין; שכן ריבוי עבירות אינו מקים חשש לעיוות דין; ואין בעובדה שהמבקש ביצע עבירות נוספות כדי להצדיק את ביטול גזר הדין בעניינו בעילה של עיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.